

Soukyuu no Fafner: Dead Aggressor

// Hirokata

Ismerjük és szeretjük is a Xebec stúdiót, rengeteg anime került a kezük közé különféle okokból, ilyen a Stand Alone Complex, a Mész és Lóhere, vagy a Darker than Black, de még hosszán lehetne sorolni a remek alkotásokat. Most azonban egy olyan címről lesz szó, ami a saját alkotású, és meg kell, hogy mondjam kiváló ötlet volt tőlük, mert sikerült egy igazán remek darabot letenni az asztalra.

Mechás animét csinálni napjainkban igencsak nagy kihívás és rizikós vállalkozás. Ismerve a két nagy univerzumot, amik nem is olyan rég töltötték be a 30. évüket. Nem titok, a Gundamról és a Macrossról beszélnek. Persze sok jó is született az évek alatt, ilyen a Gainaxos NGE vagy a Sunrise-os Code Geass, melyek igencsak nagy rajongói táborot tudhatnak maguk mellett. Egy szó, mint száz, egy új mechás animének nehéz nagy fantáborat összehoznia, de a most tárgyalásra kerülő Fafner című anime minden méhát kedvelő embernek kötelező darab. De mindenkinek bátran ajánlom.

A Fafner 2004-ben futott a japán tévében és 26 részes. Ezt egy 50 perces special követte 2005-ben, ami a sorozat közvetlen előzménye. 2005-2006 között jött egy összefoglaló OVA Arcadian Memory címmel. Legvégül 2010-ben egy 90 perces folytatás érkezett film formájában.

Történetünk hol máshol játszódna, mint a jövőben. Egészen pontosan 2144-ben. Az anime már az első percben megmutatja, hogy ez bizony egy mechás sorozat, úgyhogy aki irtózik ettől, máris kapcsoljon el. Pont azért, mert az ezután következő percek megtévesztőek. Egy szigeten vagyunk, amire egyetlen szó illik: Paradicsom.

Az óceán kékségénél már csak a kék ég szebb. Zöldellnek a fák, énekelnek a madarak. Igazi turistaparadicsom, mondhatnánk a képernyő előtt ülve. Ez a sziget és a rajta élők a történet központja. Isten hozott Tatsumiyajima szigetén. Ezen a szigeten éli gondtalan életét Makabe Kazuki az apjával, és épp szokásához híven iskolába megy. A többi szereplőt is gyorsan megismerjük, hogy tudjuk, kikre számíthatunk a sorozat folyamán. Ám egy reggel beüt a mennykő. Felszólal a légiriadó hangja, a gyerekeket elzárják egy övőhelyre, míg a felnőttek elfoglalják helyüket a titkos földalatti csúcstechnológiai bázison, melynek neve Alvis. Az ellenség egy úgynevezett festum (róluk majd később). A csata hevében Kazukit a szigetre visszajött barátja, Minashi Souchi egy fafnerbe ülteti, mivel ő a legalkalmasabb a vezetésére. Souchi pedig a Siegfried rendszerbe ül, ahonnan közvetlen kapcsolatot tud tartani Kazukival.

Az anime utolsó két része egybe ment le a tévében, ezért van ahol (pl. MAL) 25 részesnek számolják a sorozatot. A dvd kiadásban azonban két normál epizódra lett szétvága, így lesz 26 a részek száma.

Folytatás a következő oldalon!

Cím:
Soukyuu no Fafner:
Dead Aggressor,
Fafner in the Azure

Típus: TV sorozat

Terjedelem: 25 rész
(dvd-n 26),
24 perc/epizód

Megjelenés: 2004.

Rendező:
Habara Nobuyoshi

Író: Ubukata Tow

Zene: Saito Tsuneyoshi

Stúdió: Xebec

Kategória: dráma, sci-fi,
mecha, akció

Néhány szinkron:
Makabe Kazuki -
Ishii Makoto
Minashi Souchi -
Kiyasu Kohei
Toomi Maya -
Matsumoto Marika

Értékelés:
ANI: 7.53
ANN: 7.3
MAL: 7.53

Itt kezdődik az az utazás, amely az idősebb és fiatalabb szereplőknek egyaránt megmutatja, hogy a békés napok elmúltak. És ha újra eljön egy ilyen nap, akkor azt meg kell becsülni, reményvel várni a holnapot és harcolni azért, hogy az is olyan békés legyen, mint ami elmúlt. Többet nem is nagyon mondanék a történetről, inkább mindenki maga fedezze fel ennek az animének a különlegességeit.

Az anime megjelenése elképesztően szép, mondhatni kimagasló. A sziget, az ég gyönyörűen szép, egyáltalán semmilyen panasz nincs rá. Egyszerűen minden a helyén van. Az animáció, az árnyékok megjelenése szintén remek. Látszik, hogy a Xebec nem vette félvállról a dolgot, és igazán beleadtak, amit lehetett. Ugyanezt a szintet tartották meg a 2006-os ova esetében, ami természetesen ekkor már átlagosnak számított, de még így is szép. A két évvel ezelőtti filmnél azonban tudták a készítő, hogy nem hozhatják ugyanazt, amit eddig és felturbózták a grafikát, mondhatom, remek munkát végeztek. A fahner még gyönyörűbb lett, élvezet nézni, elkápráztatja a szemet. Különösen a panorámaképek néznek ki elképesztően.

Tsuneoyoshi Saito kitett magáért, ami a zenét illeti. Nagyon hangulatos, fülbemászó és izgalmas dallamok csendülnek fel a 25 rész alatt. Illenek a jelenetekhez, amikor kell, akkor gyors, ha kell feszült, vagy ha éppen az kell, akkor szomorú. A zenére még maguk a készítő is rendkívül büszkék, amire mi más lenne jobb bizonyíték, minthogy a sorozatot két részben összefoglaló Arcadian Memory alatt

"Mióta felejtették el az emberek, hogyan repüljenek az égen?"

Nem, nem olyan mintha elfelejtették volna. Megijedtek.

Mert ennek a bolygónak az ege többé már nem az embereké."

csak ezek a zenék mennek szöveg nélkül, tökéletesen megkomponálva idézik fel a sorozat legjobb eseményeit. Az opening és ending szintén magas szintet képvisel. Mindkettő Angela szám, és azonnal a kedvenceim lettek. Az op pergős, gyors, míg az end lassú, szomorú. Tökéletesen bemutatják az anime kettősségét, ami folyamatosan váltogatja egymást a sorozatban.

Kimondott főszereplőről nem beszélnek, de mindenképp a két legfontosabb Makabe Kazuki és Minashiro Soushi, az anime egyik központi témája az ő kapcsolatuk.

Kazuki határozott egyéniség, nem tőklő, őszinte, és mindent feláldozna, hogy megvédje a barátait, ismerőseit. Soushi szívén viseli a sziget sorsát, a fahnerek fontosak számára és eleinte mindenki elé helyezi is őket. Azonban a többi szereplő sem elhanyagolható. Kazukihoz legközelebb áll Toomi Maya, egy intelligens, megbízható lány, bár néha ez csak a látszat, gyakran bántja bizonytalanság és saját tehetlensége. Makabe Fumihiko a sziget parancsnoka, megfontolt, jó szándékú ember, aki felesége elvesztése után igencsak szerényen él. A szereplő gárdának, vagyis a szigeten élőknek kettes életük van. Egyik pillanatban tanárnok, mint Kariya Yukie, vagy éppen orvosok, mint Toomi Yumiko, a másik pillanatban pedig az Alvis harcedzett és tapasztalt operátorai, szerelői, vagy bármí mások. Nem sorolok fel mindenkit, de a legtöbb szereplő, a gyerekek és a felnőttek is nagyon fontosak, egy nagy családot alkotva próbálnak szembenézni az eljövő veszélyekkel. A karakterdíjazán viszont igencsak ismerős lehet, hisz a *Gundam Seed* szereplőit is tervező Hisashi Hirai munkája.

Folytatás a következő oldalon!

Az anime az első pár részben fokozatosan építi fel azt a feszültséget, ami aztán a felétől végigköveti a történetet és szétpattan az utolsó részekben. Nem beszéltem még egy lényegi dologról, ez pedig az emberi hadsereg, ami világszerte felvette a harcot a festumokkal. A sziget és a lakói a kettő között helyezkednek el. Az emberi milícia a valós háborús felet képviseli, amelyet az Új ENSZ irányít. Tatumiyajima szigete fájó tű a hadsereg alfelében, nem csoda, hisz láthatóan nagyobb erejű fegyverekkel, eszközökkel rendelkeznek. Elég, ha csak magukra a fafnerekre vagy a szigetet minden elől elrejtő pajzsra gondolunk. Fafnert vezetni nem olyan egyszerű dolog, felőrli a pilótát, mind szellemileg, mind testileg. A harc a festumok ellen, az Új ENSZ nyomása vagy a kettő egyszerre próbára teszi a szigeten élők egymással való kapcsolatát is, a bizalmat az árulás fátyla borítja be, míg a barátságot az idő múlása teszi próbára. A 26 rész alatt fény derül a sziget pincében vagy a szőnyeg alatt rejtőző titkaira és múltjára. Még egy dolog maradt, maguk a festumok. Először 2114-ben jelentek meg, és aki nem találta volna ki, hogy hol, hát elárlum: Japánban. Ezeket a lényeket leginkább aranyszínű szoborhoz tudnám hasonlítani. Elpusztítani nehéz őket, képesek olvasni az ember gondolataiban és képesek az embereket magukba olvasztani, mindemellett kollektív tudatuk van. A támadásaik érdekesek, nem lövöldöznek, nem is esznek. Egy-egy adott ponton megjelenik egy fekete gömb, és ha ez eltűnik, akkor a helyén nem marad más, mint légüres tér.

Teljesen mindegy, hogy ott előtte ház, erdő vagy éppen egy fafner volt. Az anime sok energiát fektet a festumok megértésébe. Nagy mélységű agyalásba csapnak át a dolgok, melynek történet szála (ahogy lényegében a harcoké is) folytatódik a filmben. Az anime nemcsak velünk akarja megértetni a festumok létezésének célját, és magát a fajt, hanem elsősorban a szigetlakókkal akarja megismertetni őket. Egyesek mindkét oldalon a harc helyett a kölcsönös megértést és együttélést preferálják, és az együttfejlődés gondolata is felvetődik.

Lezárásképpen, annyit mondanék, hogy ez egy összetett anime, még ha elősre nem is látszik annak, és kimondottan karakterközpontú. Nincsenek benne felesleges üresjáratok, a történet ugyan néhol megpihen, de aztán újra ugyanazzal a lendülettel halad tovább.

"Mi csak felül akartuk múlni. Próbáltuk megtenni azt, amit ezelőtt nem tudtunk. Azt hittük, hogy tetteinkkel megbántuk bűneiket. Miközben életben maradtunk. Megint mély sötétség felé süllyedtünk."

